

Interview met horrorschrijver Tom Thys

door Jack Schlimaznik

"Is onze wereld niet gruwelijker?"

Het is de hete nazomeravond van 14 september 2016 als ik Tom Thys ontmoet in een echte oldskool-omgeving, namelijk die van de *IRC-chat*. We hebben daar afgesproken voor een interview naar aanleiding van Thys' eerste verhalenbundel **Volmaakt monster** (uit 2014, die ik zojuist heb gelezen en die mij nieuwsgierig maakte naar de schrijver) en de publicatie van de tweede bundel, **Diabolik**, op 22 oktober.

Tom Thys heeft als Halcyon zijn entree gemaakt op het forum van *Pure Fantasy*, in 2009. Ik herinner me nog het verhaal dat hij toen plaatste, over een rave in een piramidevormige disco.

"Dat is de periode dat ik begon te schrijven en online naar verwante geesten zocht. Dat verhaal heette *Cyberdelia*. Mijn allereerste geloof ik. Ik houd er op een bepaalde manier nog veel van, maar een echt goed verhaal is het (nog) niet." ***Cyberdelia*** staat niet in de bundel **Volmaakt monster**. "Ik heb er wel mee gespeeld, maar vond het uiteindelijk niet goed genoeg. Of alleszins op dat moment voelde ik niet de juiste connectie."

Een ander ouder verhaal dat wel in de bundel is opgenomen, is ***De wondertoren***. Het is een verhaal over een man die de intrigerende Wondertoren bezoekt, maar om de laatste kamer te kunnen bezoeken zijn schroom moet overwinnen. Het is een verhaal vol vaart en veel plotwendingen. Het deed in 2010 mee aan de schrijfwedstrijd *Fantastels* en behaalde een tiende plaats - ik kende het al omdat ik indertijd in de jury van *Fantastels* zat.

"Dat is bijvoorbeeld een verhaal dat ik vandaag niet meer zou schrijven. Wat ook weer ironisch is, omdat ik ermee de *Fantastels Feniksprijs* heb gewonnen en dat heeft dan weer publiciteit opgeleverd. Al houd ik nog wel van de Wondertoren als attractie. Ik zou hem graag eens bezoeken :-)."

De Feniksprijs wordt uitgereikt aan de schrijver die er in vergelijking met het voorgaande jaar het meest op vooruit is gegaan in de rangorde van de uitslag, in het eerste jaar van *Fantastels* (2009) haalde Thys een twintigste plaats met het verhaal ***Pandemonium bij Noorderlicht***. Ook zijn verhaal ***De vloek van Gaxhi Naïm*** haalde toen de tweede ronde (22ste plaats), een zombieverhaal over een celliste in Parijs.

"Dat is dus ook zo'n verhaal dat gesneuveld is wegens niet goed genoeg. Als ik nu op die verhalen terugkijk, kan ik er wel om lachen."

Een van de verhalen die mij bijzonder opviel in **Volmaakt monster** is ***De steen van zwart***.

"Ja, dat is inderdaad ook eentje van 2009-2010. Dat vond ik dan zelf wel een van de betere verhalen, omwille van het mysterie. Ik heb altijd het gevoel gehad dat dat verhaal in zijn toenmalige vorm niet meer te verbeteren was. Het voldoet aan mijn huidige maatstaven in die zin dat ik over de plot en schrijfstijl tevreden ben, maar er zit

niet genoeg van mijzelf in. Een dergelijk verhaal zou ik vandaag niet meer schrijven (of publiceren)."

Het laat duidelijke invloeden zien van *Arthur C. Clark* (2001, **A Space Odyssey**) en *H.P. Lovecraft*.

"Lovecraft zeker. Is ook een van de eerste genre-auteurs die ik las. In het zoeken naar je eigen identiteit ontkom je volgens mij niet aan kopieergedrag. Al is het natuurlijk geen plagiaat, maar de inspiratie is overduidelijk Lovecraft. En sommige andere verhalen dan weer Clive Barker. Ik had die werkwijze nodig om mijzelf te ontdekken. Ik had een referentiepunt nodig. Ik denk dat ik onbewust mezelf wilde testen, om te zien of ik in staat was dezelfde kwaliteit te produceren als genoemde schrijvers. En het is zo dat ik tijdens het lezen van schrijvers in een bepaalde sfeer zit. En die sfeer uit zich in zowel lees- als schrijfgedrag. Vroeger alleszins. Nu is dat veel minder het geval."

Heeft Thys zelf *Mythos*-verhalen geschreven (over de werelden van *H.P. Lovecraft* met zijn *Cthulhu*-mythen)?

"Nee, geen *Mythos*-verhaal. Omdat ik dat simpelweg te begrenzend vind."

Twist & shout

Tussenstop is een perfect verhaal. Toch is dat een verhaal dat het vooral van de twist, van het onverwachte einde moet hebben. Bij herlezen komt die horror niet meer op dezelfde manier over, omdat je weet wat er gaat gebeuren. Hoe denk je over plottwists in de horror en het herlezen van verhalen?

"Die twist haalt de herleeswaarde natuurlijk onderuit. Daar heb je gelijk in. Dus een twist is niet altijd goed. Het is een trucje dat volgens mij veel gebruikt wordt en waar men soms te vaak op leunt (zowel lezers als schrijvers). In het geval van *Tussenstop* heeft de twist volgens mij wel genoeg shock value. Het is niet alleen verrassend, het is ook verontrustend. Althans, zo heb ik het toch bedoeld. In mijn beginperiode als auteur werd me vaak geadviseerd om een verhaal met een twist te laten eindigen. Ik heb dat advies gevolgd, maar dat voelde zo krampachtig. Nu lig ik daar al lang niet meer wakker van. Ik vind dat je een verhaal gewoon hoort te vertellen zoals het is, en geen twist moet toevoegen als knieval naar de lezer. Die zonde heb ik destijds soms wel begaan."

In **Honger** zit ook een plottwist, maar ik vind dat dat verhaal niet draait om de plottwist, waardoor herlezen nog steeds hetzelfde gevoel van onbehangen geeft. "Wel, **Honger** vind ik persoonlijk net wel zo'n verhaal dat teveel leunt op de twist. Wat **Honger** voor mij speciaal maakt is het perspectief. Dat was een uitdaging voor mezelf."

Juist bij **Honger** is het gekozen perspectief met de gedachten van de hoofdpersoon ook boeiend bij herlezen.

Thematisch geheel

Hoe zit dat met die bundels, met de consistentie ervan? *Tys Thom*, een alter-ego, schrijft hierover in een genadeloze recensie van **Volmaakt monster**. Uiteindelijk is **Volmaakt monster** een verzameling geworden van verhalen die Thys in de voorgaande vijf jaar heeft geschreven. "Er zijn nog andere verhalen gesneuveld. Verhalen die ofwel gruwelijk slecht waren (mijn allereerste schrijfsel), ofwel niet in het genre pasten. Ik wilde toch enige consistentie, ook al is het een bonte verzameling. Consistent kun je **Volmaakt monster** eigenlijk nauwelijks noemen. Alle verhalen vallen onder de noemer "horror", maar daar is ook zowat alles mee gezegd. Mijn nieuwe bundel bevat echt een thema. Het is zo dat pakweg de helft van de nieuwe bundel wel deelnam in wedstrijden. De andere helft niet. Maar aangezien de verhalen rond één thema uitgewerkt zijn, zit daar dus consistentie in."

De nieuwe bundel heet **Diabolik** en zal op 22 oktober 2016 verschijnen bij uitgeverij *Zilverspoor*. Het titelverhaal is deelnemer bij de *EdgeZero Award* en is in de bundel van die wedstrijd te lezen. Het publiek kan stemmen op de gepubliceerde verhalen. Zie de website <http://www.edge-zero.com/>

Schrijfwedstrijden

Als ervaren jurylid ben ik natuurlijk nieuwsgierig of de schrijver wat heeft geleerd van de schrijfwedstrijden.

"Ik heb er heel veel van geleerd. Enerzijds van de juryrapporten (vroeger meer dan nu), maar vooral ook van het voortdurend produceren. Oefening baart kunst zeggen ze, en dat klopt wel in mijn geval. Aanvankelijk waren die wedstrijden een motivatie om iets af te werken."

Het is een harde leerschool als sommige verhalen in een diskwalificatie eindigen.

"Ja, dat is een minpunt. Enkele van mijn verhalen werden gediskwalificeerd wegens: teveel geweld (Club Bizarre) of geen genre (terwijl het wél genre was, maar men het niet zag)."

Club Bizarre is in **Volmaakt monster** opgenomen. Het gaat over een man met een verlangen naar pijn, een verslaving, die om steeds meer pijn vraagt om bevredigend te zijn. Het verhaal heeft geweld en martelingen nodig om verteld te kunnen worden.

"De diskwalificatie is bovendien het in stand houden van een taboe: SM. Dat is zo ontzettend fout."

Pure horror

Ik kom in wedstrijden verhalen tegen die (bijna) gediskwalificeerd worden, omdat het geen fantasy is en geen sciencefiction. Horror wordt slecht herkend als het niet over zombies of vampiers gaat.

"Wel, dat ene verhaal dat werd gediskwalificeerd wegens zagezegd geen genre, zit in mijn nieuwe bundel. Een jurylid interpreteerde de bewuste scènes als hallucinaties, terwijl ze dat niet waren. Maar goed, ik ben daar niet boos om, het is gewoon een gemiste kans. De verhalen van Barker hebben ook een sterke SM-insteek (Hellbound Heart). Horror wordt slecht herkend... misschien omdat sommige mensen onterechte verwachtingen hebben bij dat genre? Ik weet het niet."

Thys presenteert zich als een rasechte horrorschrijver. Hoe ziet hij het horrorlandschap in de Lage Landen?

"Ik zie heel weinig rasechte horrorschrijvers. Jij bent er een.

Anthonie Holslag is er een. In België hebben we Johan Deseyn en nog enkele ouwe rotten, maar over het algemeen wordt er weinig horror geschreven denk ik. Of ik kom de verhalen niet tegen. (Jack) Lance ken ik van naam, nooit iets van gelezen. Thomas (Olde Heuvelt) vind ik dan weer geen rasechte horrorschrijver omdat er veel overlap is met andere genres. Dat is niet erg trouwens. Maar het probleem vind ik dat sommige schrijvers die overlap menen te moeten nastreven omdat horror an sich niet waardig genoeg zou zijn."

Ik vertel dat Jack Lance de Nederlandse Stephen King wordt genoemd.

"Wat mij in King aanspreekt is het coming of age gehalte (Christine, Joyland). Weinig schrijvers die dat soort nostalgie zo goed kunnen overbrengen op papier. Dat is zowat de enige reden waarom ik af en toe nog teruggrijp naar King."

Hoe zit het met Paul van Loon?

"Die las ik als klein jongetje heel graag. Wat ik straf vind aan Van Loon, is dat zijn verhalen eigenlijk heel grafisch zijn, voor zo'n jonge doelgroep. Dat vind ik getuigen van lef. En hij komt ermee weg. Griezelbus inderdaad. Dat is echt geweldig voor kinderen. En ik heb begin dit jaar Griezelbus 1 nog eens gelezen, blijft gewoon goed. Hoe hij verhalen opbouwt..."

Horror als escapisme of therapie?

In het interview met Anthonie Holslag heeft Thys het over horror als escapisme. Is dat niet een soort masochisme? Ontsnappen naar een wereld die gruwelijker is dan de onze?

"Bestaat dat? Is onze wereld niet gruwelijker? Misschien niet gruwelijker in de letterlijke zin, maar in onze wereld voelen we wel alles, maar in horror niet, daarom is het escapisme. Het is misschien een cliché, maar tijdens het schrijven put ik uit de shit die in mijn hoofd omgaat. Wat ik voel is niet fraaier dan wat ik schrijf. Met mijn nieuwe bundel probeer ik dat gevoel zo nauwkeurig mogelijk over te brengen. Is schrijven ook niet een beetje therapeutisch? Voor mij alleszins wel. Ik weet trouwens niet of dat goed of slecht is. De kunst is natuurlijk om geen soap of geen klaagzang neer te pennen. De gevoelens van de schrijver (bv. rouw), mogen niet resulteren in saai gezanik. Maar het kan wel een katalysator zijn voor beenharde horror. Het gaat om rauwe emoties die je in verhalen wil gieten."

Ook voor uw zesjarige dochttertje

Hoe bevalt het auteursleven? Thys is erg gereserveerd. Is hij niet bang dat mensen dan alleen zijn verhalen kennen en alleen "de shit", het escapisme, het therapeutische van Thys leren kennen? "Ja, ik ben erg privé, dat klopt. Het liefst blijf ik gewoon thuis, weg van de massa. Bovendien vind ik het moeilijk om me buiten mijn verhalen om uit te drukken. Eigenlijk vermijd ik liefst real life situaties waarin ik geacht word over mijn verhalen te praten. Naar beurzen gaan om mijn boek te verkopen was bijvoorbeeld een

behoorlijke drempel. Maar ik ben wel blij dat ik hem genomen heb. Wat mij heeft overtuigd was de wil om gelezen te worden. Ik heb begrepen dat je die zichtbaarheid nodig hebt (tot op zekere hoogte toch, vooral als nieuwkomer). Je kan zoiets op twee manieren bekijken. Je hebt de zichtbaarheid nodig om lezers te winnen, maar het mag geen opdringerig gedoe worden. Ik probeer een compromis te zoeken. En dat is letterlijk "zoeken" als je voor het eerst op een beurs staat. Best onwennig."

Mensen durven je wel aan te spreken op een beurs, ondanks dat ze je alleen van krankzinnige verhalen kennen?

"Wel, dat zal moeten blijken. Met Volmaakt monster kende niemand mij. Dus ik kon de mensen wijsmaken wat ik wilde. In de zin van "wees gerust, deze verhalen kunnen ook door uw zesjarig dochtertje gelezen worden"."

De langverwachte roman

Je liet ergens vallen dat je aan een roman bezig zou zijn. Is dat nog steeds zo?

"Dat project is afgeserveerd. Ik heb het laten lezen en zelf na een tijdje rust herlezen, en ben tot het besluit gekomen dat het gewoon niet goed genoeg was. Ik sluit geen nieuwe poging tot een roman uit, maar voorlopig is dat geen prioriteit."

Heb je het idee dat je zonder roman niet serieus genomen wordt als schrijver?

"Ik denk dat je door collega-schrijvers wel serieus genomen wordt als schrijver van korte verhalen. Maar niet door lezers (of uitgevers), vrees ik. Globaal genomen dan, er zijn altijd uitzonderingen."

Hoe ver kun je gaan met kinderen?

Wat kunnen we dan wel van Thys verwachten na **Diabolik**?

"Van Loon heb ik opnieuw gelezen omdat ik zelf aan een geïllustreerd kinderboek werk (zo goed als klaar nu). Ik wilde zien hoe ver je kan gaan bij kinderen. Ik wacht op de laatste illustraties. Zou ergens november-december moeten zijn. Dan ga ik op zoek naar een uitgever. Totaal nieuwe markt. Mij onbekend, dus eerst verkennen. Illustraties door Leslie Saurus. Heb ik ontmoet tijdens Facts 2015 in Gent. Ik kan zelf niet tekenen, al wil ik me wel eens wagen aan een mixed media project om zelf omslagen te maken. Eventueel voor e-books. Met fotografie e.d."

"Ik heb zelf nooit een film gemaakt, maar wel als recensent gewerkt. Het is natuurlijk wel zo dat als ik zelf een regisseur was, ik films door een andere bril zou bekijken."

Hackers

Thys is bekend als filmrecensent. Zou je graag zien dat een verhaal van je werd verfilmd?

"Een verhaal verfilmd... dat vind ik een heel moeilijke vraag. Ik zou het vooral zien als een opstapje naar een groter publiek. In dat opzicht is zoiets altijd welkom. Of het artistiek gezien een interessante piste is, weet ik eerlijk gezegd niet."

Opvallend is zijn nummer 1 film: **Hackers**. Het viel me op omdat **Hackers** een echte cyberpunkfilm is, géén horror.

"Ja, Hackers. Ik ben heel nostalgisch van aard en Hackers weet als weinig andere films een bepaalde sfeer, bepaalde periode, bepaalde subcultuur zo treffend in beeld/geluid te vangen. Wat cyberpunk betreft vind ik Japanse cinema ook interessant."

In de verhalen van **Volmaakt monster** ben je ook erg bezig met de tijdsgeest. Er zijn maar weinig mensen die schrijven over raves, SM, modern druggebruik, dat soort dingen, de rafelranden van de maatschappij. Actualiteit ook.

"Wel, wat je daar zegt, komt in mijn nieuwe bundel nog veel meer tot uiting. Het centrale thema is eigenlijk hoe media/expressievormen ons leven beïnvloeden. In de uitwerking richt ik me voornamelijk op een neerwaartse spiraal, de zelfkant van de maatschappij, normvervaging, middelmisbruik, seks, geweld, ... Elk verhaal is geconstrueerd rond één medium/expressievorm (bv. een film, een tatoeage). Ik weet dat Roderik Six met Vloed recent zoiets heeft neergezet. En dat vond ik heel geslaagd. Ik heb op school reclame gestudeerd. Dus op een of andere manier is het begrip "medium" deel gaan uitmaken van mijn leven. (Bewust bedoel ik dan, niet onbewust zoals mensen die hersenloos tv kijken of PlayStation

spelen). Medium is the Message. Dat citaat zit al jaren in mijn hoofd... ik ben er nog altijd niet uit of ik het ermee eens ben. Ah ok, nu weet ik het weer... dat idee over die tatoeage heb ik ooit opgepikt in een boek van Mieville. Kraken geloof ik."

Ik denk dat ik over die tatoeage dan maar in het volgende boek moet lezen voordat de plot wordt verklapt. En [Videodrome](#)? Dat heb je ook ergens genoemd.

"Videodrome van Cronenberg. Een synergie tussen mens en media." Videodrome heeft als bekendste scène een mens met een videorecorder in zijn buik.

Ben je ook bekend met **Max Headroom**? Met deze vraag dreigt het interview te ontsporen.

"Heeft Eminem daar niet iets van in zijn clip Rap God gebruikt? Ik ken het niet rechtstreeks, maar volgens mij heeft Eminem dit als inspiratie voor die videoclip gebruikt."

Generatiekloof... ik heb die clip nooit gezien. Even googelen. **Max Headroom** is voor mij vooral bekend van [The Art of Noise](#), [Paranoimia](#).

"Haha, die clip van Art of Noise staat hier nu op. Wat is dat voor genre eigenlijk? Avant-garde elektro of zo? Heel uniek."

Verandering

In **Volmaakt monster** is, volgens Thys, "verandering" een soort verbindende factor. Verandering als horrorelement.

"Ja, maar dat is niet iets waar ik op voorhand bij stilstond. Ik heb me nadien afgevraagd wat die verhalen met elkaar verbindt, omdat ik wist dat die vraag vroeg of laat gesteld zou worden."

Het lijkt me angstaanjagender als iemand niet verandert, maar ja. Er is een goede traditie... **Die Verwandlung** van *Franz Kafka*, de weerwolflegenden, de film **The Fly**...

"En nog een verhaal in De Nieuwe morgen, getiteld Desintegratie." **Desintegratie** is een verhaal van *Hugo Raes*. "Het thema is al verschillende keren gedaan. Zoals ik zei: ik stond er op voorhand niet zozeer bij stil. Het is iets dat ik achteraf heb opgemerkt. Ik ben ook gefascineerd door misvormingen. Ik ben in Berlijn naar het Charité museum geweest, om alle medische anomalieën daar te bewonderen."

Bij Thys' lijstjes met referenties aan films en zo, miste ik in dat kader [Freaks](#), een legendarische film van *Tod Browning* over mensen met misvormingen.

"Gooble gobble one of us. Ja, dat is inderdaad een legendarische film. Wel politiek incorrect als je het mij vraagt, maar dat maakt het des te leuker."

Bij [een lijstje van je over seriemoordenaars als modern monster](#) miste ik **M - eine Stadt sucht einen Mörder**. Deze film van *Fritz Lang* uit 1931 is gebaseerd op ware seriemoordenaars in Duitsland, zoals Fritz Haarmann, de vampier van Hannover.

"Ah, die heb ik nog niet gezien, moet ik bekennen. Dat is altijd interessant. Mensen zijn geboeid door seriemoordenaars..."

Seriemoordenaars zijn in films eerder horror dan in boeken, daar zijn het eerder thrillers, merk ik op.

"Ja, dat heb ik ook gemerkt. Het grafische aspect speelt in films veel meer. Die discussie over of een seriemoordenaarfilm al dan niet horror is, woedt als sinds ik voor het eerst online ging."

Ik kom terug op het zombieverhaal **De vloek van Gaxhi Naïm**. Ik vond dat toen wel lef hebben om zombies te gebruiken, dat is erg lastig, omdat het grafische in tekst niet altijd goed tot uitdrukking komt. Het gaat in tekst meer om de psychologie dan het grafische.

"Het was geen lef hoor, toen, eerder onwetendheid. Weet je, ik ga niet doen alsof ik Volmaakt monster maar niks vind, want ik ben nog altijd trots op wat ik bereikt heb, maar het is wel zo dat ik een groot deel van die verhalen vandaag niet meer zou publiceren. Zoals bijvoorbeeld dat verhaal over Gaxhi Naïm. Ja, ontwikkeling is oké. Gelukkig, want het zou spijtig zijn om ter plaatste te blijven trappelen. Een valkuil voor veel schrijvers, die liever op automatische piloot schrijven."

Moderne horror... glittervampiers en weerwolven! [Twilight](#)! Hoe kijkt Thys daarnaar als het om de horrormarkt gaat? Schrikken fans van **Twilight** en zo zich niet een hartverzakking als ze horror van *Tom Thys* lezen?

"Tja, hoe kijk ik daar tegenaan... Ik kan Twilight wel waarderen, mits ik met de juiste mindset in die film stap. Maar horror moet in de eerste plaats toch verontrusten. Je moet er echt een koud gevoel van in je maag krijgen. Dat is heel moeilijk om te verwezenlijken."

De vampiers van vroeger waren veel grimmiger. **Lost Boys** stond in je filmlijstje. **Fright Night** was erg verontrustend (ging ook over aids).

"Lost Boys is niet bepaald grimmig, maar ook weer zo'n film die perfect een tijdsgeest weet uit te beelden. Ja, je had Fright Night en Martin van (George A.) Romero."

Er stond geen enkel vampierverhaal in je bundel.

"Diabolik is het dichtste dat ik ooit bij vampiers ben gekomen..."
Zijn vampiers niet interessant genoeg?

"Geen idee. Platgetreden paden en niet genoeg inspiratie om dit subgenre op zijn kop te zetten, vrees ik.

Diabolik deed me denken aan *Poppy Z. Brite* en *Anne Rice*. Beiden schreven begin jaren '80 over vampiers in een modern decor, over vampiers als popsterren.

"Poppy is samen met Palahniuk een nieuwe golf van inspiratie (na Lovecraft en Barker)."

De jaren '80 en goth

Voor iemand die is geboren in 1983 ben je nogal op de hoogte van de 80's.

"Vooral dat stedelijke en psychologische verval spreekt me aan. Ik ben opgegroeid in een wijk waarbij die thema's (helaas) perfect aansloten. Tja, films zijn nu eenmaal vensters op tijdperken. De jaren '80 hebben me altijd aangesproken. De mode, de sound, ..." Het wordt vaak als een soort achterlijk tijdperk gezien. Lelijkheid en zo.

"Ja, het wordt al snel carnavalesk."

Het is ook het loodzware tijdperk van doom, doemdenken, goths en dergelijke.

"Maar dat is nog zoiets dat mij ontzettend aanspreekt. Goth. En dan heb ik het niet over het oppervlakkige laagje van die subcultuur, maar ik bedoel de tristesse die uit een bepaalde tijdsgeest spreekt."

Ik beveel het boek **Gothic** aan. De onderwerpen in het boek variëren van schokkende kunst en SM tot de verhouding leenheer/leenman, over verval als inspiratie voor wat mooi is, het sublieme. Eigenlijk het volledige pallet van wat in **Volmaakt monster** gebruikt wordt.

"Wat dat verval betreft, dat komt ook mooi tot uiting in een relatief nieuwe subcultuur: urbex. Ik veronderstel dat je dit al kent, indien niet: heel boeiend." Urbex staat voor Urban Exploring, het

onderzoeken van meestal verlaten en vaak vervallen gebouwen of terreinen in en rond de steden. Als stedenbouwkundige heb ik er veel mee te maken gehad. Charleroi is bijvoorbeeld een bekende stad met veel vervallen industriële gebouwen, populair bij UrbEx. Het verhaal **Tunnel des doods** laat die sfeer proeven in de verlaten metrogangen van Antwerpen. "In België hebben we ook nog Doel, een spookdorp in de schaduw van een kerncentrale."

Het wordt laat. De nazomeravond wordt fris, mijn toetsenbord is nauwelijks nog zichtbaar in de duisternis. "Maar ik maak er nu een eind aan," typ ik in de chat. "Aan het interview dan toch."

"Hahahaha. Ik dacht even dat je van een brug ging springen. Zou wel een statement zijn."

Uiteraard bedank ik Thys voor het interessante en soms hilarische interview.

/quit

Informatie en aanvullende links:

Website Tom Thys (www.tomthys.com)

Diabolik wordt op 22 oktober 2016 aan het publiek gepresenteerd. Volmaakt monster is te bestellen via de reguliere boekhandel en is verkrijgbaar bij uitgever Zilverspoor op de fantasybeurzen, of online.

Meer informatie (www.zilverspoor.com)

Het publiek kan stemmen op het verhaal Diabolik in de laatste ronde van de EdgeZero Award. De EdgeZero-bundel is op verschillende manieren verkrijgbaar (online te lezen, e-Boek, A4-bundel en paperback). Meer informatie (www.edge-zero.com)

Website Leslie Saurus (www.lesliesaurus.com)

Foto: "Dakterras", Jack Schlimazlnik, Den Haag 2013, [website](http://vanip.home.xs4all.nl/schlimazlnik) (vanip.home.xs4all.nl/schlimazlnik)